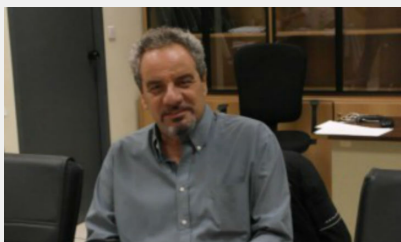

Γράφει ο **Σπύρος Αλεξίου**

Εκλογές του 1981, εκλογές για τις οποίες πολλοί υποστηρίζουν πως μοιάζουν με αυτές της Κυριακής. Το ρεύμα είναι φανερά υπέρ του ΠΑΣΟΚ και τις τελευταίες μέρες το «ΕΘΝΟΣ» βγαίνει με πρωτοσέλιδο **«315 καπετάνιοι υπέρ του ΠΑΣΟΚ»**. Ακολουθούσαν τα ονόματα 315 αγωνιστών/τριών της Εαμικής αντίστασης (όχι βέβαια καπετάνιοι, τόσους δεν είχε όλος ο ΕΛΑΣ, υπήρχαν όμως και κάποιιοι, όπως ο Αλ. Ρόσιος - Υψηλάντης) που με απλά λόγια έλεγαν το εξής: «Εμείς ήμασταν πάντα ΚΚΕ αλλά τώρα είναι μια μεγάλη ιστορική ευκαιρία για την αριστερά, ψηφίζουμε ΠΑΣΟΚ αλλά πάντα ΚΚΕ μένουμε και αν το ΠΑΣΟΚ μας απογοητεύσει ΘΑ...»

Και βγήκε το ΠΑΣΟΚ και, αργά στην αρχή, ταχύτατα στη συνέχεια, απογοήτευσε... όμως στις ευρωεκλογές του 1984, στις εκλογές του 1985, στις εκλογές του 1989 οι «καπεταναίοι» σταθεροί στη δήλωσή τους, που πια δημοσίευε η ΑΥΡΙΑΝΗ: «εμείς ΚΚΕ είμαστε αλλά τώρα είναι κρίσιμη στιγμή, να μην έρθει ξανά η δεξιά και τα ξερονήσια, οπότε ΠΑΣΟΚ και αργότερα ΘΑ...». Εννοείται πως πάντα υπήρχε και η απαραίτητη κριτική προς τους «σεχταριστές» που δεν καταλάβαιναν την «κρσιμότητα».

Γιατί αυτή η ιστορική αναδρομή; Μα γιατί η ιστορία (ή η φάρσα αν θέλετε) επαναλαμβάνεται: Από τις εκλογές του Μάη του 2012 ξεκίνησε ένα αντίστοιχο γαϊτανάκι: Άνθρωποι που κάποια στιγμή της ζωής τους πέρασαν από οποιονδήποτε χώρο της αριστεράς είτε κατά μόνους είτε ομαδικά δήλωναν πως « Εμείς εκεί (όποιον χώρο της αριστεράς θέλετε βάλτε) είμαστε αλλά τώρα είναι μια ιστορική ευκαιρία για την αριστερά, ψηφίζουμε ΣΥΡΙΖΑ και αν μας απογοητεύσει ΘΑ...». Και σάρωσε ο Σύριζα και αργά στην αρχή, ταχύτατα στη συνέχεια απεμπολεί κάθε στοιχείο ριζοσπαστισμού... όμως στις εκλογές του Ιούνη του 2012, στις ευρωεκλογές του 2014 και τώρα στις εκλογές του 2015 οι «πρώην» σταθεροί: «εμείς εκεί (όποιον χώρο της αριστεράς θέλετε βάλτε) είμαστε αλλά τώρα είναι κρίσιμη στιγμή, ψηφίζουμε ΣΥΡΙΖΑ να φύγει η δεξιά και αργότερα ΘΑ...» Εννοείται πως πάντα υπάρχει και η αντίστοιχη κριτική προς τους «σεχταριστές» που δεν καταλαβαίνουν την «κρσιμότητα».

Για να τελειώνουμε λοιπόν με αυτές τις ιστορίες: Ο καθένας/μια κάνει τις πολιτικές του επιλογές και αναλαμβάνει και την ευθύνη του, αναφαίρετο δικαίωμα. Δεν είναι δικαίωμα όμως κανενός, αντίθετα είναι πέρα και έξω από κάθε αριστερή ηθική, να έχει επιλέξει εδώ και χρόνια πολιτικό χώρο και την ίδια στιγμή να περιφέρει την «πρώην» ιδιότητά του για να προκαλέσει σύγχυση και, ας το πούμε ανοιχτά, να προβοκάρει άλλους πολιτικούς χώρους. Φυσικά αντίστοιχη έλλειψη ηθικής χαρακτηρίζει και τον πολιτικό χώρο που ενθαρρύνει τέτοιες πρακτικές. Μα, λένε πολλοί/ες, εδώ πάμε για αυτοδυναμία, όλα επιτρέπονται. Ε, λοιπόν όχι, στην αριστερά δεν επιτρέπονται όλα και κυρίως δεν επιτρέπεται να ξεχνάμε πως η πολιτική και η ηθική είναι έννοιες απόλυτα συνδεδεμένες. Με πιο απλά λόγια, **όσο πιο ΠΑΣΟΚ γίνεσαι στην πολιτική σου, τόσο πιο πολύ αντιγράφεις την ηθική του.**

Τιμή στα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που δίνουν τη μάχη τους για το όραμά τους. Οι διαφωνίες μας θα λυθούν στη ζωή και πάνω από όλα στο κίνημα, με τους περισσότερους μαζί αγωνιζόμαστε και θα συνεχίσουμε. Όσοι/ες όμως επιλέγουν πρακτικές σαν αυτές που προαναφέρθηκαν, κατά κανόνα γίνονται οι βασιλικότεροι υμνητές της επόμενης εξουσίας.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ, πρώην ψηφοφόρος του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ τον Ιούνιο του 1989 που τώρα καταλαβαίνοντας την κρσιμότητα των στιγμών ψηφίζει ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ